

Gönül Süzgeci

– MFK · 15 Ekim 2016

Efkârımın içinde hep nükseden bir yara,
Kurduğum hayallerin fotoğrafını çizer.
İfritler zorlasa da bakmam için ağyara,
B/aşka çarpan hücreler ruhu gönlümden süzer.

Ne haberler uçurdu; tâ maveradan kuşlar,
Hakikatin muştusu, benden öte beridir.
Kafdağı ne ki önde, vız gelir tüm yokuşlar,
Vuslatımızın cennet ebedi tek yeridir.

Gurbetim sıra içre, yalnızlığım asude,
Canı bende yaşarken yabanda ara(r)mışım.
Tepetaklak yaşadım söz geçmedi hasude,
Güneş yanığı değil; sevdamdan kararmışım.

Birebir yaşanmazsa yadırganır habire,
İzahı yok bu halin anlayan da çıkamaz.
Anlatmaya kalkışsam sığmaz ki, bir tabire,
Yâr ile hemhal olan hecriyle can sıkamaz.

Sözün özü, mesele; her şey Hakk'ın elinde,
Kulun başına gelen, neyse de imtihanıdır.
Zikri, Hamdi eksilmez hiçbir zaman dilinde,
Kendisi yolcu iken dünya denen yer handır. MFK